

از سوی دین تن از اساتید اقتصاد عنوان شد:

اقتصاد رقابتی با خصوصی سازی شکل نمی گیرد

**گروه اقتصادی: دولت نباید اینچنین
سرمایه آور و مسئولیت گریز به سمت کاهش
تصدی گری حرکت کند.**

**بویزه اینکه در چشم انداز آینده خود ورود
سرمایه های خارجی را می بیند.**

دکتر فریبرز رییس دانا، با بیان این مطلب به خبرنگار ایسنا گفت: با این روند، این احتمال وجود دارد که به جای ساخته شدن یک دولت مسئول و دموکراتیک که در خدمت توسعه همگانی، توسعه پایدار، عدالت اجتماعی و گسترش آزادی است، تنها یک دولت حداقل مضمینی به وجود آید که حافظ قدرت و منافع صاحبان سرمایه های داخلی و خارجی است و ضرورتی هم ندارد که فکر کنیم آنها به دنبال حل مشکلات ایران در راه پیشرفت هستند.

وی درباره مشکلاتی که خصوصی سازی در ایران در پی خواهد داشت، اظهار داشت: بیکاری عمده ترین مشکل اجرای برنامه خصوصی سازی است، چرا که اصلی ترین انگیزه خصوصی سازی، بیکار کردن کارگران است. بخش خصوصی برای افزایش سود باید اشتغال را کاهش دهد و کارگران را هرچه ممکن است، کمتر کند.

رییس دانا اضافه کرد: خصوصی سازی در سطح جهانی با اعتراضهای گسترده مردمی رو به رو شده است، اما ما به آن توجه نمی کنیم.

وی افزود: واگذار کردن فعالیتهایی مانند بیمه اجتماعی و پاره کردن مسئولیتهای بیمه دولتی به عنوان بیمه رفاه و تامین اجتماعی و آوردن کلمه هایی مانند بیمه مکمل در لایحه جدید بیمه های اجتماعی، سپردن ارتباطات و مخابرات کشور به دست بخش خصوصی و مواردی از این دست، ناگزیر شراکت خارجی را در پی دارد.

وی ادامه داد: واگذار کردن بخشهایی از جاهایی نفت و ثروتهای ملی به دست شرکای داخلی و خارجی و ایجاد شرکتهای سرمایه داری دولتی و بتدریج منتقل کردن آنها به بخش خصوصی، که عمدها صورت اختصاصی به خود می گیرد اینها باعث می شود که گروههای معین و محدودی بر سرنوشته اقتصاد حاکم شوند، این حرکتها اساسا نباید پیش گرفته شود و این روشها در جهان سائهاست که با شکست مواجه شده است اما ما تجربه نمی گیریم.

رییس دانا اظهار داشت: خرید برنامه ریزی و

تعیین مسئولیتهای دولت به سبک دولت مردم سالار و فعالیتهای اقتصادی که بخش خصوصی و خدمات عهده دار آن

هستند، می باید استراتژی و راهبردش مشخص شود.

وی وقوع خصوصی سازی در ایران را چنین تفسیر کرد: دولت بدون چوب جراج نمی تواند این کار را بکند، ضمن اینکه بورس ما شفاف نیست، نادرست و ناکارآمد است، نادرست عمل می کند، نمی تواند موجبات انتقال واحدهای دولتی به بخش خصوصی را فراهم آورد و مالکیت اجتماعی و گسترده ایجاد کند. این تجربه در خیلی کشورهای جهان که تغییر ساختار را در پیش گرفتند، اتفاق افتاده در ایران هم اتفاق افتاد و اما واحدهای خصوصی برای افزایش اشتغال و تولید کاری انجام ندادند.

وی اظهار داشت: هنوز حدود یک سال از شروع کار بانکهای خصوصی نگذشته است که خیلی ها اعتراض می کنند که این بانکها منابع کشور را به اسراف می کشانند و راههای ورشکستگی را طی می کنند، به اضافه مشکلات دیگری که با آن روبرو هستند. کار بانک مرکزی هم کمک به بخشهای معینی از قدرت، چه در داخل دولت و چه در بخش خصوصی است.

رییس دانا عملکرد خصوصی سازی در ایران را چنین توضیح داد: عملکرد خصوصی سازی در ایران نه با برنامه بوده، نه کارکرد داشته و نه قابل دفاع است. بسیاری از تأسیسات تولیدی، خدماتی و استراتژیک هستند که باید در اختیار دولت قرار گیرند، مهم دموکراتیک بودن دولت است، گستردن مالکیت خصوصی و انتقال دارایی های ملی و عمومی به نفع بخش خصوصی پیشرفت دموکراتیک نیست.

تجربه های خصوصی و مالکیت خصوصی راه دموکراسی را سد کرده است.

این استاد دانشگاه اظهار داشت: در زمینه های برخورد با اصلاحات و مخالفان دیدیم که آواز خصوصی سازی و اصلاحات سیاسی از یکجا خارج می شود. ما باید در چارچوب عملکرد دموکراتیک

سهم و وظیفه دولت را در حوزه های خدماتی، رفاه عمومی، مسئولیتهای مربوط به بهداشت و درمان، بیمه های اجتماعی، بیکاری و آموزش قائل استراتژیک اقتصادی مشخص کنیم تا فعالیتهای خصوصی با مالکینهای گسترده و رقابتی شکل گیرد.

وی بیان کرد: مقداری از مالکیتها در حال حاضر در دست دولت است و مقداری دیگر هم از دستی به دست دیگر که در خود آن مجموعه وجود دارد، انتقال می یابد. بانکهای خصوصی هم به همین صورت است. بسیاری از پستهای این بانکها در دست اشخاصی است که قبلا در دولت پست داشته اند و یا الان مشاور دولتی هستند. در بازار بورس هم به همین صورت است و چند نفر مشخص حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد بازار بورس را در اختیار دارند، این نحوه خصوصی سازی نیست؛ بلکه اختصاصی کردن دارایی های ملی است که زیانبخش است.

رییس دانا خاطرنشان کرد: اقتصاد رقابتی در ایران شکل نخواهد گرفت، چون هنگام خروج داراییهای دولتی از دست دولت، اموال به دست گروههای معدودی می افتد و چون بر آنها نظارت دولتی نیست، آسایش به مصرف کننده می رسد. اقتصاد رقابتی محصول یک نظام سرمایه داری است که با کارآمدی فراوان و در بازارهای جهانی حضور دارد.

وی ادامه داد: امروزه، دنیای رقابتی نداریم، مگر چند نفر می توانند وارد بازار کامپیوتر شوند و با IBM و Microsoft... رقابت کنند. بازارهای دنیا، بازارهای انحصاری یا شبه انحصاری هستند. ما ابتکارهای خصوصی را تشویق می کنیم، نه بازار رقابتی را انتقال داراییهای عمومی که در خدمت رفاه اجتماعی با رفاه اقتصادی است به صاحبان سرمایه های بزرگ انحصارطلب و عقب مانده، اینها که خصوصی سازی نیست. رییس دانا در پایان گفت: اینها نتیجه تسلیم شدن دولت به قدرت است. آنچه که مایه خواهیم بخشهایی هستند که نمی توانند و نباید در اختیار دولت باشند، برای اینکه آنها کارآمد عمل نمی کنند.

اینها بخشهایی هستند که باید به ابتکار خصوصی واگذار شوند، به شرط اینکه دارای مالکیت گسترده باشند و بازار بورس ما از وضعیت مبهم متوقف کننده و راكد بیرون بیاید.